

JAN MAKLAKIEWICZ *ur.1899 – zm. 1954* **Twórca Pieśni Młodzieży Osadniczej**



Jan Adam Maklakiewicz był synem wiejskiego organisty. Tylko dzięki upartej, nieustępliwej pracy udało mu się ukończyć Warszawskie Konserwatorium i zdobyć dyplom w klasie kompozycji R. Statkowskiego. Uzyskawszy stypendium Maklakiewicz wyjeżdża do Paryża, celem uzupełnienia swych studiów pod kierunkiem P. Dukasa. Po powrocie do kraju organizuje szereg amatorskich zespołów chórальных, m.in. chóry robotnicze na terenie Warszawy. Niezależnie od twórczości kompozytorskiej rozwija Maklakiewicz szeroką działalność organizacyjną, zajmując się pedagogiką i publicystyką muzyczną.

Był członkiem Rady Muzycznej Zarządu Głównego Związku

Osadników w Warszawie, współautorem kształcenia muzycznego młodzieży w Ogniskach Związku Osadników, oraz członkiem głównego jury na konkursach zespołów chórальных i muzycznych podczas „Świąt Pieśni i Sportu” Związku Osadników (Brześć, Grodno).

Po II wojnie światowej obejmuje dyrekcję Państwowej Filharmonii w Krakowie, a następnie Państwowej Filharmonii w Warszawie, nie przerywając działalności pedagogicznej.

Debiut kompozytorski przynosi Maklakiewiczowi niezwykle sukces (1928). Karol Szymanowski poświęca młodemu kompozytorowi, po wysłuchaniu jego Symfonii-kantaty „Święty Boże” swą, jedyną entuzjastyczną recenzję. Wśród licznych utworów Maklakiewicza na wyróżnienie zasługują szczególnie: piękny Koncert wiolonczelowy, w którego skupionej muzyce stopiły się elementy chorału gregoriańskiego z polskim folklorem (1930), Pieśni japońskie (1930), Poemat symfoniczny „Grunwald” (1946), „Uwertura Praska” (1947), 3 balety – „Cagliostro w Warszawie”, „Shiokumi” i „Złota kaczka” (libretto osnute na warszawskiej legendzie), kantaty i suity m.in. popularna Suita „Śląsk pracuje i śpiewa”, Msze, oraz liczne, powszechne śpiewane pieśni choralne.

Przystępność i polskość muzyki Maklakiewicza sprawiła, że utwory jego rozbrzmiewały nie tylko na estradach koncertowych i scenach operowych, lecz dotarły na wieś i do świetlic fabrycznych. Pamięć o wybitnym kompozytorze polskim, Janie Maklakiewiczu, trwać będzie długo, ożywiana głosem jego pięknej muzyki.



Bibliografia:

Tadeusz Marek, *Przewodnik Koncertowy - Bibliografia twórczości muzycznej 10-lecia*. Str. 77. Wyd. Centralna Komisja Repertuarowa II Festiwalu Muzyki Polskiej, W-wa 1955. Str. 173, fot. 60.

Opracował Leszek Smoczkiewicz